

عنوان مقاله:

هایدگر، کتاب های تصویری و دعوت از کودکان به تفکر تاملی: امیدواری به پیدایش سوژه های پسانسانی

محل انتشار:

دوفصلنامه تفکر و کودک، دوره 13، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

امین ایزدپناه - استادیار فلسفه تعلیم و تربیت، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

پسانسان‌گرایی پارادایمی انتقادی و متنوع است که بینشی نو از معنای انسان در دوره مدرن به دست می‌دهد. پسانسان‌گرایی با پسانسان‌محوری در تلاقی است چرا که در اولی انسان به‌عنوان دال برتر و در دومی انسان به‌عنوان گونه‌ی برتر در میان دیگر گونه‌ها مورد پرسش قرار می‌گیرد. مبتنی بر همین تلاقی و با استفاده از آرای انتقادی مارتین هایدگر درباره‌ی انسان‌گرایی و تکنولوژی، در کنار اندیشه‌های او در باب تفکر، یادگیری و هنر، در مقاله پیش‌رو تلاش کرده‌ام نشان دهم برخی نمونه‌های کتاب‌های داستانی‌تصویری و تصویری بی‌کلام که ویژگی‌هایی پسانسان‌گرایانه دارند، کودکان را دعوت می‌کنند تا در باره‌ی نسبت خود با دیگر موجودات، طبیعت و هستی به‌شیوه‌ای تاملی، پسانسان‌گرایانه و پسانسان‌محورانه بیندیشند. این کتاب‌ها در جایگاه اثر هنری، زمینه‌ی بنیان‌فکنی از تقابل‌های دوتایی (همچون خود/دیگری، انسان/حیوان، تمدن/طبیعت و مانند آن) را فراهم کرده و راهی می‌گشایند برای مواجهه با دیگر موجودات و طبیعت، آن‌گونه که هستند و نه آن‌گونه که انسان بازنمایی می‌کند. مواجهه‌ی پیوسته با این گونه آثار ادبیات کودک می‌تواند به پیدایش و شکل‌گیری سوژه‌هایی پسانسانی کمک کند که برای آنان تفکر زمینه‌ساز حیرت و مجذوب‌شدن است و نه صرفاً ابزاری برای تقویت مجموعه‌ای از مهارت‌ها یا قابلیت‌ها در خدمت خود.

کلمات کلیدی:

مارتین هایدگر، تفکر تاملی، پسانسان‌گرایی، پسانسان‌محوری، کتاب های تصویری، سوژه گی کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628634>

